KOMMISSIONENS BESLUT

av den 11 mars 2008

om Tysklands statliga stödordning i form av befrielse från skatt på mineralolja för växthusföretag

[delgivet med nr K(2008) 860]

(Endast den tyska texten är giltig)

(2008/715/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2,

efter att i enlighet med nämnda artikel ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och med beaktande av dessa synpunkter ([1]), och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) Genom en skrivelse av den 19 april 2005, som diarieförd den 20 april 2005, anmälde Tyskland en åtgärd för beviljande av skattenedsättning för växthusföretag för åren 2005 och 2006. Åtgärden innehåller en suspensionsklausul som innebär att den kan genomföras endast om kommissionen godkänner den. Stödärendet registrerades under nummer N 189/05.

(2) Åtgärden är en förlängning av en icke anmäld stödordning (2001–2002), som i sin tur redan förlängts en gång (2003–2004) och som inte heller har anmälts. Dessa båda icke anmälda åtgärder registrerades under nummer NN 36/05 i registret för icke anmälda stöd.

(3) Genom en skrivelse av den 20 oktober 2005 inledde kommissionen huvudgranskningsförfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget ([2]). Tyskland lämnade synpunkter på detta genom en skrivelse av den 22 november 2005. Flera synpunkter från berörda tredje parter har inkommit till kommissionen. Tyskland kommenterade dessa synpunkter genom en skrivelse av den 14 juni 2006 och lämnade ytterligare upplysningar genom en skrivelse av den 12 december 2007.

II. BESKRIVNING

(4) Genom *Gesetz zur Änderung des Mineralölsteuergesetzes* (lagen om ändring av mineraloljeskattelagen) införde Tyskland den 16 augusti 2001 en tvåårig skatterabatt på bränslen (eldningsolja, naturgas och gasol) för användning i växthusodling och i slutna odlingsutrymmen. Stödet gavs i form av nedsättning.

(5) Genom den tyska *Gesetz zur Fortentwicklung der ökologischen Steuerreform* (lagen om vidareutveckling av den ekologiska skattereformen) av den 23 december 2002 förlängdes nedsättningen, som ursprungligen gavs för bränslen som användes under tiden 1 januari 2001–31 december 2002, fram till och med den 31 december 2004.

(6) Tyskland avser genom *Richtlinien-Umsetzungsgesetz* av den 9 december 2004 att bibehålla denna skattenedsättning fram till slutet av år 2006 och har anmält förlängningen som statligt stöd N 189/05.

(7) Tabellerna i bilaga I åskådliggör skattenedsättningen och de finansiella konsekvenserna av denna för växthusodlingen jämfört med jordbrukssektorn i övrigt.

(8) Kommissionen har inlett huvudgranskningsförfarandet av följande skäl:

(9) Åtgärden utgör statligt stöd. Tyskland har hävdat att undantagsbestämmelserna i rådets direktiv om beskattning av energiprodukter (direktiv 92/81/EEG, från 2003 ersatt av direktiv 2003/96/EG) skulle vara tillämpliga i detta fall. Enligt dessa direktiv kan medlemsstaterna bevilja nedsättning av skatten på mineraloljor som används inom trädgårdsnäringen.

([1]) EUT C 67, 18.3.2006, s. 23.
([2]) Se fotnot 1.

(10) Kommissionen hyste tvivel rörande denna åsikt. Enligt nämnda direktiv och särskilt direktiv 2003/96/EG måste de skatteåtgärder som medlemsstaterna kan vidta vara förenliga med gemenskapsrätten och avvikande bestämmelser gälla utan hinder av konkurrensreglerna. Åtgärderna får inte påverka den inre marknadens funktion och får inte snedvrida konkurrensen.

(11) Dessutom verkade detta stöd uppenbart snedvridande på konkurrensen, då en mindre skattebelastning på energiprodukter i en mycket energiintensiv näringsgren som växthusodling direkt påverkar produktionskostnaderna och därmed konkurrenskraften.

(12) Det selektiva beviljandet av nedsättningen framhölls, då man skilde mellan frilands- och växthusodling inom trädgårdssektorn.

(13) Kommissionen betonade medlemsstaternas möjlighet att bevilja skatteförmåner, men dessa måste följa konkurrensreglerna. På detta stadium föreföll reglerna för statligt stöd inte innehålla några bestämmelser som medger att medlemsstaterna beviljar skattestöd av detta slag.

(14) Kommissionen ansåg på detta stadium att åtgärden var ett driftsstöd som inte är förenligt med den gemensamma marknaden.

III. **SYNPUNKTER FRÅN TYSKLAND**

(15) Tyskland har lämnat synpunkter såväl i sak som rörande förfarandet.

(16) Enligt Tysklands åsikt ligger det i sakens natur att skattenedsättningen inte var selektiv, då bränsle endast används i slutna lokaler.

(17) Om selektivitet och följaktligen stöd förelåg, skulle detta motiveras stödrättsligt av artikel 87.3 c i EG-fördraget. En specialrättslig motivering av stödet skulle följa av artikel 8.2 f i direktiv 92/81/EEG samt i följdbestämmelserna av artikel 15.3 i direktiv 2003/96/EG. Tyskland menar att det skulle röra sig om en ”tillämpning av … ett bemyndigande [i dessa direktiv] för medlemsstaterna”. Det skulle vara inkonsekvent om kommissionen, som när allt kommer omkring har föreslagit direktiven, skulle kritisera Tyskland för att åtgärden utgör en fara för den gemensamma marknaden. För övrigt skulle de konkurrensrättsliga intressena i direktiven i fråga inte ha prioritet.

(18) Enligt Tysklands åsikt är punkt 52 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön ([3]) tillämplig, då en befintlig skatt höjts väsentligt. *Mineralölsteuergesetz* (mineraloljeskattelagen) måste liksom *Energiesteuergesetz* (energiskattelagen), som ersatt den, anses vara en befintlig miljöskatt. Energiskattesatserna enligt denna höjdes väsentligt från och med den 1 april 1999 genom den ekologiska skattereformen, vilket framgår av bifogade översikt (bilaga I).

(19) Målet med dessa bestämmelser är att genom beskattning av energi skapa ett samband mellan efterfrågan på energisparande och resursbevarande produkter och stimulera till utveckling av miljövänliga förfaranden och tekniska lösningar. Bestämmelserna om energibeskattning skulle därmed ha en betydande inverkan på miljövården.

(20) Tyskland hänvisar dessutom till en studie från *Zentrum für Betriebswirtschaft im Gartenbau eV* vid *Institut für biologische Produktionsbetriebe* vid Leibnitz Universität Hannover om energieffektivitet i växthusodlingen.

([3]) EGT C 37, 3.2.2001, s. 3.

(21) Den högre beskattningen av energi belastar särskilt företag som värmer upp växthus eller slutna utrymmen för växtodling på grund av deras energiintensiva driftsform. Detta var anledningen till att en tillfällig skatteförmån infördes för att avlasta dessa företag. Behovet kvarstod efter den 31 december 2002, den tidpunkt då skattenedsättningen ursprungligen skulle ha löpt ut. Nedsättningen förlängdes därför genom *Gesetz zur Fortentwicklung der ökologischen Steuerreform* på två år till och med den 31 december 2004. För att även under åren 2005 och 2006 beakta den särskilt svåra konkurrenssituationen för jord- och skogsbruksföretag som värmer upp växthus eller slutna utrymmen för växtodling, hade man för avsikt att bevilja nedsättning av skatten också för den tiden.

(22) Enligt Tysklands mening är förutsättningarna enligt punkt 52 i gemenskapens riktlinjer uppfyllda. Därför kan punkt 51.1 b i gemenskapens riktlinjer anföras för att stödrättsligt motivera skattenedsättningen för åren 2001–2006.

(23) I den mån skattenedsättningen avser en gemenskapsskatt som enligt direktiv 92/81/EEG eller direktiv 2003/96/EG är harmoniserad, skulle alltså nedsättningen vara förenlig med den gemensamma marknaden åtminstone i den mån den inte underskred den aktuella lägsta skattesatsen i gemenskapen. Samma sak (dvs. förenlighet med den gemensamma marknaden) skulle gälla för skattenedsättningen i det fall ingen gemenskapsskatt fanns, åtminstone så länge nedsättningen överskred 20 % av den inhemska skatten.

(24) Tyskland har vidare förklarat att redan med anledning av lagförslaget inför inträdet i den ekologiska skattereformen diskuterades en skattemässig avlastning av de jord- och skogsbruksföretag som värmer upp växthus eller slutna utrymmen för växtodling, då de på grund av sin energiintensiva driftsform drabbades särskilt hårt av en högre beskattning. I den tidsmässigt pressade parlamentariska behandlingen av lagen, som ursprungligen skulle ha trätt i kraft redan den 1 januari 1999, tänkte man ta med jord- och skogsbruket i processen för avlastning av de producerande näringsgrenarna. Den berörda skattenedsättningen infördes genom en särskild ändring i *Mineralölsteuergesetz*, som trädde i kraft den 1 januari 2001, medan den första förlängningen, som avsåg åren 2003 och 2004, gjordes i *Gesetz zur Fortentwicklung der ökologischen Steuerreform*.

(25) Tyskland sade sig genom förhandskontakter med kommissionen ha fått intryck av att den berörda skattenedsättningen skulle vara rättmätig. Man hänvisade särskilt till muntliga uttalanden från kommissionen under ett möte med arbetsgruppen ”konkurrensförhållanden i jordbruket” den 26 och 27 oktober 1999. I varje fall skulle kommissionen senast genom Tysklands meddelande av den 29 augusti 2001 ha fått kännedom om sakförhållandet, så att den redan vid den tidpunkten hade kunnat bedöma om skattenedsättningen var förenlig med den gemensamma marknaden. Tyskland hänvisade uttryckligen till artikel 10.1 och artikel 14.1, andra meningen i förordning (EG) nr 659/1999 ([4]). Ett eventuellt återkrävande av stödet skulle varken vara förenligt med principerna för förtroendeskapande och rättssäkerhet eller med principerna för en ordnad förvaltning. Kommentarerna från berörda tredje parter visade enligt Tysklands uppfattning att dess förväntningar hade varit berättigade.

IV. **SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA TREDJE PARTER**

(26) Berörda tredje parter framförde väsentligen argument som Tyskland redan hade anfört. Åtgärderna skulle inte heller ha varit selektiva, eftersom de stod öppna för alla jord- och skogsbruksföretag som använde växthus och slutna odlingsutrymmen. Dessutom hävdades att handeln inom gemenskapen inte skulle störas. Odlingsarealerna under glas skulle under de aktuella åren ha minskat och importen av konkurrerande produkter till Tyskland ökat. Ändå minskade knappast kvantiteterna tyska produkter i vikt jämfört med handeln på den inre marknaden för grönsaker. Vidare konkurrerade odlingen på friland inte direkt med odlingen under glas, och de var till största delen inte utbytbara. Om stöd förelåg skulle detta kunna motiveras med artikel 87.3 c i EG-fördraget, då det skulle tjäna till att utveckla trädgårdsnäringen. Det skulle göra det möjligt för denna att anpassa sig till de stigande energipriserna och minska de ”snedvridningar av konkurrensen” som visade sig i de klart lägre bruttoenergipriserna i andra medlemsstater till förfång för de företag som producerar i Tyskland. Det var inte fråga om

([4]) EGT L 83, 27.3.1999, s. 1

någon ”snedvridning av konkurrensen” genom det tyska stödet. Tvärtom utjämnades (delvis) en befintlig ”snedvridning av konkurrensen” som var till nackdel för den tyska växthusodlingen. På grund av tidsbegränsningen var åtgärderna mycket effektiva för att stimulera den berörda sektorn att genom energibesparing och rationalisering anpassa sig till de stigande energipriserna och göra de investeringar som behövdes. Alltså måste åtgärderna i fråga vara tillåtna, då i annat fall avsikterna med direktiv 92/81/EEG och direktiv 2003/96/EG skulle motverkas respektive inskränkas på ett otillåtet sätt. Alternativt framförs under hänvisning till domstolens dom i målet RSV ([5]) att ett eventuellt återkrävande av stödet skulle rubba stödmottagarnas förtroende, då kommissionen redan den 29 augusti 2001 kände till stödet men först den 20 april 2005 genom en begäran om upplysningar inledde ett stödrättsligt granskningsförfarande. För övrigt skulle ett större antal företag hotas av insolvens vid eventuella återkrav.

V. **BEDÖMNING AV STÖDET**

(27) Enligt artikel 43 i förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker ([6]) ska bestämmelserna i artiklarna 87, 88 och 89 i EG-fördraget tillämpas på produktion av och handel med de produkter som anges i förordningen. Alltså faller produktion av och handel med frukt och grönsaker under gemenskapens bestämmelser för beviljande av statligt stöd.

(28) Enligt artikel 87.1 i EG-fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

([5]) Mål 223/85, Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Maschinefabriken en Scheepswerven NV mot kommissionen, REG 1987, s. 4617.

([6]) EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

(29) Domstolen har beslutat att för att för att kunna bedöma om en statlig åtgärd utgör stöd enligt artikel 87 i EG-fördraget måste det avgöras om det mottagande företaget får ekonomiska fördelar som det inte skulle ha erhållit enligt normala marknadsvillkor ([7]), eller om företaget därmed avlastas kostnader som det normalt skulle ha fått betala av egna medel ([8]).

(30) Åtgärden i form av skattenedsättningar ger de mottagande företagen ekonomiska fördelar i form av en lägre skattebelastning. Detta innebär en besparing av kostnader som de normalt skulle ha fått betala av egna medel. Stödet ges till vissa företag, nämligen företag i produktionsgrenen jord- och skogsbruk som använder växthus och slutna odlingsutrymmen, med hjälp av statliga medel.

(31) Stödet ges inte till alla företag och är därmed selektivt. Av detta följer att det rör sig om statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget.

(32) Skattenedsättningen måste vara av sådant slag att den snedvrider konkurrensen ([9]) och påverkar handeln mellan medlemsstaterna ([10]).

(33) Tyskland är en betydande producent av växthusprodukter. Som statistiken nedan visar är även handeln med dessa produkter betydande.

([7]) Mål C-39/94, SFEI m.fl., REG 1996, s. I-3547, punkt 60.

([8]) Mål C-301/87, Frankrike mot kommissionen, REG 1990, s. I-307, punkt 41.

([9]) EG-domstolens rättspraxis fastställer att om ett statligt finansiellt stöd förstärker ett företags ställning i förhållande till andra konkurrerande företag i handeln inom gemenskapen skall denna handel anses påverkas av detta stöd (mål C-730/79, REG 1980, s. 2671, punkterna 11 och 12).

([10]) Se nedanstående statistiska uppgifter (källa: Eurostat).

	2001	2002	2003	2004	2005
Grönsaker					
Import					
Värde (tusen EUR)	6 705 483	6 936 685	7 049 757	6 845 103	6 979 459
Kvantitet (ton)	5 346 123	5 365 972	5 599 183	5 621 769	5 464 528
Export					
Värde (tusen EUR)	867 832	985 187	1 030 880	1 045 543	1 122 869
Kvantitet (ton)	2 227 612	2 243 611	2 133 544	2 164 328	2 345 796
Blommor					
Import					
Värde (tusen EUR)	3 413 206	3 614 349	3 673 148	3 691 913	3 723 794
Kvantitet (ton)	1 285 460	1 442 078	1 547 266	1 573 104	1 671 568
Export					
Värde (tusen EUR)	405 250	482 993	546 938	526 374	573 022
Kvantitet (ton)	235 333	326 613	286 080	283 426	355 969

(34) Tyska växthusprodukter konkurrerar med växthusprodukter från andra medlemsstater. Tyskland och berörda tredje parter har inte förnekat detta, och det har också förklarats att växthusföretagen skattebefriats just för att förbättra konkurrensläget gentemot nederländska konkurrenter, vars produktion enligt samma uppgifter gynnas av lägre bruttoenergipriser. Det finns alltså en direkt konkurrens. Därmed är inte uppgiften från en berörd tredje part att växthusprodukterna inte skulle vara utsatta för direkt konkurrens med frilandsprodukter relevant, då det finns en direkt konkurrens mellan tyska växthusprodukter och växthusprodukter från andra medlemsstater, däribland Nederländerna.

(35) Följaktligen är skattebefrielsen ägnad att snedvrida konkurrensen. Därvid saknar påståendet att energipriserna skulle vara förmånligare i andra medlemsstater betydelse ([11]). Även om det skulle vara riktigt att utgångslägena är olika när det gäller denna produktionsfaktor, ändrar detta inte slutsatsen att den skattenedsättning Tyskland beviljat är av sådan art att den snedvrider konkurrensen.

([11]) Se domstolens dom av den 2.7.1974 i mål 173/73, Italien mot kommissionen, REG 1974, s. 709, punkterna 36–40.

(36) Stödet är också ägnat att påverka handeln mellan medlemsstaterna. Detta visar de inte obetydliga handelsströmmarna, vilket bevisats ovan. Även om det skulle vara så som ovan framförts att odlingsarealen under glas minskat och att importen till Tyskland ökat, är detta ändå inget bevis för att ingen störning av handeln inträffat. Det kan inte uteslutas att odlingsarealen skulle ha minskat ännu mera utan åtgärden och/eller att importen till Tyskland ökat ännu mera. Då det finns en handel med växthusprodukter mellan Tyskland och gemenskapen i övrigt saknar det betydelse hur stora kvantiteterna av tyska produkter ska anses vara.

(37) Förbudet mot statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget gäller dock inte utan undantag. Kommissionen har granskat om något av undantagen respektive befrielserna från det principiella förbudet mot stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget kan tillämpas.

(38) Undantagen i artikel 87.2 i EG-fördraget för stöd av social karaktär till enskilda konsumenter, stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser och stöd som ges till näringslivet i vissa områden i Förbundsrepubliken Tyskland är inte tillämpliga i detta sammanhang, oavsett vilka stödmottagarna i denna stödordning är.

(39) Kommissionen anser att de undantag enligt artikel 87.3 a i EG-fördraget som gäller utvecklingen i vissa regioner inte är tillämpliga i denna stödordning, då åtgärden inte utgör något stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning.

(40) När det gäller undantag enligt artikel 87.3 b i EG-fördraget kan man bara hänvisa till att skattebestämmelsen i fråga inte avser något viktigt projekt av gemensamt europeiskt intresse och inte heller att avhjälpa någon allvarlig störning i Tysklands ekonomi. Det är inte heller fråga om stöd för att främja kultur och bevara kulturarvet enligt artikel 87.3 d i EG-fördraget.

(41) Kommissionen hänvisar i detta sammanhang till att varken Tyskland eller någon berörd tredje part under granskningsförfarandet har åberopat ovannämnda bestämmelser om undantag eller befrielse.

(42) Den enda undantagsbestämmelse som skulle kunna beaktas är därför artikel 87.3 c, enligt vilken ett stöd kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden om det ges för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

(43) Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn ([12]) är tillämpliga på åtgärderna i fråga ([13]).

(44) Varken riktlinjerna för statligt stöd till jordbrukssektorn eller andra bestämmelser på jordbruksområdet medger dock uttryckliga undantag eller befrielse för ovan beskrivna åtgärder från det principiella förbudet mot stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget. Särskilt fastställer kommissionen att punkt 4 om investeringsstöd i gemenskapens riktlinjer inte är tillämplig i detta fall. Skattenedsättningen är inte knuten till genomförande av investeringar.

([12]) EGT C 232, 12.8.2000, s. 17.

([13]) Kommissionens tillkännagivande om vilka regler som är tillämpliga för att avgöra om ett statligt stöd är olagligt (EGT C 119, 22.5.2002, s. 22).

(45) Tyskland och några berörda tredje parter anser att en specialrättslig motivering av stödet följer av artikel 8.2 f i direktiv 92/81/EEG och i följdbestämmelserna av artikel 15.3 i direktiv 2003/96/EG, vilket punkt 3.4 i riktlinjerna för statligt stöd till jordbrukssektorn skulle medge.

(46) När det gäller direktiv 2003/96/EG visas i skälen 15 och 24 att åtgärder för att införa differentierade skattesatser måste stämma överens med reglerna för den inre marknaden och konkurrensreglerna för att inte snedvrida konkurrensen. Den obligatoriska tillämpningen av konkurrensreglerna bekräftas dessutom i artikel 26 i direktiv 2003/96/EG, där det påpekas för medlemsstaterna att åtgärder som vidtas med stöd av direktivet, som skattenedsättning enligt artikel 88.3 i EG-fördraget, måste anmälas om de kan utgöra statligt stöd. I den artikeln sägs uttryckligt att upplysningar som lämnats till kommissionen på grundval av direktivet inte befriar medlemsstaterna från anmälningsskyldighet i enlighet med artikel 88.3 i fördraget.

(47) Detsamma gäller för direktiv 92/81/EEG, där det i skälen (närmare bestämt i skäl 6) preciseras att medlemsstater som så önskar frivilligt får tillämpa vissa andra regler om skattebefrielse eller nedsatta skattesatser inom sitt eget territorium, såvida detta inte leder till konkurrenssnedvridningar. I artikel 8.2 sägs att medlemsstaterna ”utan att det påverkar tillämpningen av andra av gemenskapens bestämmelser” får helt eller delvis tillämpa regler om skattebefrielse eller nedsatta skattesatser. Kommissionen hänvisar i detta sammanhang till att dess behörighet i frågor om statligt stöd följer direkt av EG-fördraget. En eventuell EG-lagstiftning kan inte påverka kommissionens behörighet på detta område.

(48) När Tyskland anser att skattenedsättningen innebar ett ”utnyttjande av det bemyndigande medlemsstaterna fått” [genom nämnda direktiv], svarar kommissionen att detta är möjligt endast under ovannämnda förhållanden. Tyskland hävdar vidare att det skulle vara inkonsekvent om kommissionen, som när allt kommer omkring har föreslagit dessa direktiv, skulle kritisera Tyskland för att de skulle innebära en fara för den gemensamma marknaden. Tyskland har inte hävdat att det enligt kommissionens tolkning skulle saknas möjlighet att också tillämpa nämnda direktiv effektivt. Kommissionen utesluter dock självfallet inte att det kan uppstå situationer på grundval av direktiven som samtidigt uppfyller kraven på en sund konkurrens. Kommissionen hänvisar till att direktiven i nuläget när det gäller tillnärmning av skattelagstiftningen bara medger skattelättnader. De föreskriver dem inte.

(49) Tyskland bestrider att de konkurrensrättsliga aspekterna av direktiven i fråga har prioritet. Gentemot detta argument kan man konstatera att det följer av de nämnda skälen att under alla förhållanden – alltså även i avsaknad av prioritet – ska stöd som den aktuella skattenedsättningen granskas enligt konkurrensreglerna i EG-fördraget. Härav följer också att frågan huruvida prioritet föreligger eller inte saknar betydelse ([14]).

(50) Direktiven i fråga inskränker inte heller på något annat sätt kommissionens spelrum för bedömning och avgörande vid tillämpning av undantagsbestämmelserna i artikel 87.3 i EG-fördraget.

(51) Punkt 3.5 i gemenskapens ovannämnda riktlinjer avspeglar principerna för politiken för statligt stöd och den gemensamma jordbrukspolitiken. Där föreskrivs att ensidiga statliga stödåtgärder som endast har till syfte att förbättra producenternas finansiella situation, men som inte på något sätt bidrar till sektorns utveckling, och i synnerhet stöd som enbart beviljas på grundval av pris, kvantitet, produktionsenhet eller enhet av produktionsmedel anses utgöra driftstöd som inte är förenliga med den gemensamma marknaden.

(52) Som redan nämnts är det stöd som avses här inte knutet till investeringar som skulle kunna modernisera sektorn (exempel på sådana är en bättre värmeisolering eller investeringar för att förbättra energiutbytet). Tvärtom torde nödvändiga anpassningar (till exempel de nämnda) fördröjas genom sådana subventioner. Sektorn förblir alltså beroende av detta stöd. Utvecklingen uteblir eller fördröjs i motsvarande mån. Tvärtemot vad enskilda berörda tredje parter hävdar uteblir alltså inte bara stimulansen till att göra nödvändiga investeringar, utan den stimulans som finns i form av höga energipriser minskar till och med genom subventionerna. Föreliggande stöd ska alltså betraktas som driftsstöd i nämnda mening.

(53) Gemenskapens nya riktlinjer för statligt stöd till jordbruk och skogsbruk 2007–2013 ([15]) trädde i kraft den 1 januari 2007. Enligt punkt 172 i dessa kommer olagligt statligt stöd som beviljas efter ikraftträdandet av direktiv 2003/96/EG att förklaras vara förenligt med artikel 87.3 c. Detsamma är fallet med olagliga skattenedsättningar som beviljats på grundval av direktiv 92/81/EEG. Det gäller dock endast om de uppfyller alla tillämpliga krav och ingen skattedifferentiering har tillämpats inom jordbruket. Då åtgärden i fråga uteslutande avser vissa jordbruksföretag, utgör punkt 172 emellertid ingen grund för att kommissionen skulle kunna betrakta den aktuella skattenedsättningen som förenlig med den gemensamma marknaden.

(54) Tyskland tänker använda gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön för att motivera stödets förenlighet. Kommissionen har också beaktat tillämpningen av punkt 23 samt punkt 51 och följande i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön (nedan kallat *riktlinjerna för statligt miljöstöd*), som medger driftsstöd i vissa fall. Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn av år 2000 hänvisar i punkt 5.6.2 till riktlinjerna för statligt miljöstöd.

(55) I punkt 23 i riktlinjerna för statligt miljöstöd sägs att det ibland kan godtas att vissa kategorier av företag befrias från eller medges nedsättning av skatter som har en gynnsam inverkan i miljöskyddshänseende för att deras konkurrenssituation inte ska försvåras, i den mån sådana undantag är nödvändiga för att man ska kunna införa och upprätthålla skatter på samtliga produkter.

(56) Kommissionen erinrar om att skattebestämmelserna enligt punkt 50 i riktlinjerna för statligt miljöstöd i princip ska bidra i väsentlig grad till skyddet av miljön. Man måste försäkra sig om att undantagen eller skattebefrielsen inte genom sin beskaffenhet motverkar de eftersträvade övergripande målen.

(57) Tyskland har på grundval av nedan presenterade underlag (studie) visat att energiförbrukningen till följd av höjningen av energiskatterna ständigt minskat, och att energieffektiviteten har förbättrats i odlingen av såväl grönsaker som prydnadsväxter under glas.

(58) Därför antar kommissionen att företagen i fråga har insett nödvändigheten av att förbättra miljöskyddet.

(59) Riktlinjerna för statligt miljöstöd skiljer mellan å ena sidan nya skatter (punkt 51.1) och å andra sidan befintliga skatter (punkterna 51.1 och 52).

(60) *Mineralölsteuergesetz* var i kraft då den ändrades den 16 augusti 2001 genom *Gesetz zur Änderung des Mineralölsteuergesetzes*, enligt vilken skattenedsättningarna beviljades. Den måste därför anses ha varit ”befintlig” i den mening som avses i punkt 51.2 eller 52 i gemenskapens riktlinjer vid den tidpunkt då *Gesetz zur Fortentwicklung der ökologischen Steuerreform* lades fram.

([14]) Se förstainstansrättens dom av den 27.9.2000 i mål T-184/97, BP Chemicals mot kommissionen, REG 2000, s. II-3145, punkt 59 och följande.

([15]) EUT C 319, 27.12.2006, s. 1.

(61) Enligt punkt 51.2 kan de bestämmelser som avses i punkt 51.1 tillämpas på befintliga skatter om följande båda villkor uppfylls: a) Den ifrågavarande skatten ska ha en betydande positiv effekt när det gäller miljöskydd. b) Undantagen till förmån för de stödmottagande företagen ska ha beslutats i samband med att skatten infördes, eller bli nödvändiga på grund av en betydande förändring av de ekonomiska betingelserna som försätter företagen i en särskilt svår konkurrenssituation. I sistnämnda fall får nedsättningen av skatten inte överskrida den ökning av kostnaderna som de förändrade ekonomiska betingelserna orsakar. Om kostnadsökningen upphör, ska också nedsättningen av skatterna upphöra.

(62) Båda villkoren under a och b måste vara uppfyllda för att punkt 51.1 i riktlinjerna för statligt miljöstöd ska kunna tillämpas. När det gäller villkoren under b, första alternativet, som föreskriver att undantagen ska ha beslutats i samband med att skatten infördes, fastställer kommissionen att alla skattenedsättningar beviljats först efter det att skattelagen antogs och inte vid den tidpunkt då lagen antogs. Därför är det första alternativet inte uppfyllt. Det andra alternativet kräver för det första ett bevis på en betydande förändring av de ekonomiska betingelserna för de berörda företagen och för det andra ett bevis på att nedsättningen av skatten inte överskrider den ökning av kostnaderna som de förändrade ekonomiska betingelserna orsakar. Tyskland har inte lagt fram något bevis som skulle göra det möjligt för kommissionen att dra slutsatsen att dessa villkor är uppfyllda. Därför är inte heller det andra i alternativet punkt b uppfyllt. Följaktligen är punkt 51.2 inte tillämplig.

(63) Kommissionen har granskat om punkt 52 är tillämplig. Punkt 52 föreskriver att om en befintlig skatt höjs väsentligt och medlemsstaten anser att undantagen är nödvändiga för vissa företag, ska de villkor som avses i punkt 51.1 för nya skatter tillämpas analogt. Därför måste den granska om skatterna höjts väsentligt och om de villkor som avses i punkt 51.1 i riktlinjerna för statligt miljöstöd är uppfyllda.

(64) De befintliga skatterna har alla höjts med minst 20 % (se bilaga I). Kommissionen betraktar denna höjning som väsentlig i den mening som avses i punkt 52 i riktlinjerna för statligt miljöstöd. Kommissionen noterar att enligt uppgift från Tyskland är undantagen nödvändiga för att stödmottagarnas växthusföretag ska kunna fortleva.

(65) Punkt 52 kan dock endast tillämpas på nedsättning av skatter som inte överskrider det belopp varmed den ursprungliga skatten höjts, så att säga för den nya delen av den befintliga skatten. Punkt 52 avser de bestämmelser som är tillämpliga för nya skatter. Av detta följer att skattehöjningen analogt bedöms på samma sätt som när en ny skatt införs. Denna analogi kan endast tilllämpas på den nya delen, dvs. för den förhöjda andelen av skatten. Endast ett sådant förfaringssätt garanterar att de tilläggskriterier som ska tillämpas vid utvärdering av befintliga skatter inte förblir obeaktade när en skattehöjning bedöms. Under denna förutsättning har kommissionen fastställt följande:

(66) Beträffande eldningsolja har den ursprungliga skatten på 40,90 euro/1 000 l höjts till 61,35 euro/1 000 l. Kommissionen anser därför att en skattenedsättning som överskrider den ursprungliga skattenivån (dvs. 40,90 euro/1 000 l) inte kan motiveras enligt riktlinjerna för statligt miljöstöd och därför inte är förenlig med den gemensamma marknaden.

(67) Beträffande naturgas har den ursprungliga skatten på 1,87 euro/MWh höjts till 3,476 euro/MWh (från och med den 1 april 1999) och till 5,50 euro/MWh (från och med 2003). Kommissionen anser därför att en skattenedsättning som överskrider den ursprungliga skattenivån (dvs. 1,87 euro/MWh) inte kan motiveras enligt riktlinjerna för statligt miljöstöd och därför inte är förenlig med den gemensamma marknaden.

(68) Beträffande gasol har den ursprungliga skatten på 25,56 euro/1 000 kg höjts till 38,34 euro/1 000 kg (från och med den 1 april 1999) och till 60,60 euro/1 000 kg (från och med 2003). Kommissionen anser därför att en skattenedsättning som överskrider den ursprungliga skattenivån (dvs. 25,56 euro/1 000 kg) inte kan motiveras enligt riktlinjerna för statligt miljöstöd och därför inte är förenlig med den gemensamma marknaden.

(69) Beträffande den del av stödet som inte överskred beloppet för skattehöjningen 1999 har kommissionen likaledes bedömt om villkoren i punkt 51.1 b (som enligt punkt 52 ska tillämpas analogt) är uppfyllda.

(70) I punkt 51.1 b fastställs att tioåriga undantagsbeslut kan vara motiverade i två fall, även om de inte är degressiva, varvid ytterligare två villkor måste vara uppfyllda: a) Om nedsättningen avser en gemenskapsskatt, ska det belopp som företagen faktiskt betalar efter nedsättningen vara betydligt högre än gemenskapens minimibelopp, för att uppmuntra företagen att vidta åtgärder för att förbättra miljöskyddet. b) Om nedsättningen avser en nationell skatt i avsaknad av en gemenskapsskatt, ska de företag som beviljats nedsättningen likväl betala en betydande del av den nationella skatten. Alternativt kräver riktlinjerna för statligt miljöstöd tillämpning av åtgärder som t.ex. frivilliga avtal. Detta är inte tillämpligt här.

(71) Beträffande de tre berörda produkterna, eldningsolja, naturgas och gasol, överskred den skatt som ursprungligen tillämpades före höjningen år 1999 gemenskapens miniminivå:

För eldningsolja var gemenskapens miniminivå 18,00 euro/1 000 l ([16]) för åren 2001–2003 och 21,00 euro/1 000 l ([17]) för åren 2004–2006. Den underskred alltså den ursprungliga skattenivån 40,90 euro/1 000 l.

För naturgas var gemenskapens miniminivå 0,54 euro/MWh för åren 2004–2006. Den underskred alltså den ursprungliga skattenivån 1,87 euro/MWh.

För gasol var gemenskapens miniminivå 0,00 euro/1 000 kg. Den underskred alltså den ursprungliga skattenivån 25,56 euro/1 000 kg.

(72) Beträffande bränslen för vilka det inte fanns någon minimiskatt i gemenskapen åren 2001–2003 föreskriver punkt 51.1 b andra strecksatsen i riktlinjerna för statligt miljöstöd från 2001 att de företag som beviljats nedsättningen ska betala en betydande del av den nationella skatten. Skälet till detta är att de ska ha en stimulans till att förbättra sitt miljömedvetande. Enligt kommissionens praxis står det klart att i regel 20 % eller gemenskapens minimiskatt, som vid motsvarande energianvändning ligger inom tillämpningsområdet för det aktuella direktivet, kan betraktas som en väsentlig del.

(73) Även om man beaktar den högsta tillämpliga skattesatsen för den aktuella tidsperioden, 5,50 euro/MWh år 2003, ligger 20 %-tröskeln på 1,10 euro/MWh och hamnar under ursprungsnivån för beskattningen, dvs. 1,87 euro/MWh.

(74) Av detta drar kommissionen slutsatsen att i den mån skattenedsättningen inte överskrider den ursprungliga beskattningsnivån före höjningen 1999 är de i punkt 51.1 b angivna villkoren uppfyllda.

(75) När det gäller eldningsolja anser kommissionen att den del av skattenedsättningen som överskrider den ursprungliga skattenivån (dvs. 40,90 euro/1 000 l) inte är förenlig med den gemensamma marknaden, medan den del av skattenedsättningen som inte överskrider den ursprungliga skattenivån (nedsättningen från 61,35 euro/1 000 l till 40,90 euro/1 000 l) är förenlig med den gemensamma marknaden.

(76) När det gäller naturgas anser kommissionen att den del av skattenedsättningen som överskrider den ursprungliga skattenivån (dvs. 1,87 euro/MWh) inte är förenlig med den gemensamma marknaden, medan den del av skattenedsättningen som inte överskrider den ursprungliga skattenivån (nedsättningen på 3,476 euro/MWh under åren 2001 och 2002, och från 5,50 euro/MWh under åren 2003–2006 till 1,87 euro/MWh) är förenlig med den gemensamma marknaden.

(77) När det gäller gasol anser kommissionen att den del av skattenedsättningen som överskrider den ursprungliga skattenivån (dvs. 25,56 euro/1 000 kg) inte är förenlig med den gemensamma marknaden, medan den del av skattenedsättningen som inte överskrider den ursprungliga skattenivån (nedsättningen från 38,34 euro/1 000 kg under åren 2001 och 2002, och från 60,60 euro/1 000 kg under åren 2003–2006) är förenlig med den gemensamma marknaden.

([16]) Miniminivå för punktskatt enligt artikel 5.3 i rådets direktiv 92/82/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser för mineraloljor.

([17]) Minimiskattenivåer enligt artikel 4.1 och bilaga I, tabell C i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet.

(78) Kommissionen konstaterar att stödet för åren 2001–2004 beviljats i strid med artikel 93.2 i EG-fördraget (nuvarande artikel 88.2), utan att det i rätt tid anmälts till kommissionen och utan att kommissionens beslut avvaktats.

(79) Tyskland anför att kommissionen skulle ha känt till stödet ända sedan den 29 augusti 2001, men att kommissionens förfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget inleddes först den 22 oktober 2005. Beslutet skulle ha kommit för sent och skulle med hänvisning till artikel 10.1 i förordning (EG) nr 659/1999 inte vara förenligt med principerna för en ordnad förvaltning. Tyskland invänder därför att kommissionen inte längre skulle vara behörig att fastställa att stödet var oförenligt med den gemensamma marknaden.

(80) Olagliga stöd faller inte under den i artikel 4 i förordning (EG) nr 659/1999 nämnda korta granskningsfristen. Principerna för en ordnad förvaltning förblir dock tillämpliga. Kommissionen understryker emellertid att den i sitt beslut K(2002) 441 slutlig av den 13 februari 2002 riktat till Tyskland förbehöll sig rätten att göra en stödrättslig granskning.

(81) Från och med den tidpunkt Tyskland anför (den 29 augusti 2001) fram till dess att huvudgranskningsförfarandet inleddes (den 20 oktober 2005) har kommissionen vid minst tre tillfällen begärt upplysningar från Tyskland och hållit ett möte med företrädare för Tyskland. Dessutom fick den först vid den tiden höra talas om de båda förlängningarna av skattenedsättningen på vardera två år. Under samma tid skickade Tyskland inte mindre än fem meddelanden med ytterligare upplysningar till kommissionen. Enbart det faktum att Tyskland under nämnda tid skickat fem meddelanden till kommissionen visar att upplysningarna inte heller enligt Tysklands åsikt var tillräckligt utförliga för att kommissionen skulle kunna ta ett beslut i ärendet. Inte heller hänvisningen till RSV-domen ändrar något i denna slutsats. Det fall som ligger till grund för domen ligger annorlunda till. Där hade kommissionen dels redan detaljerad kännedom om stödet, vilket inte är fallet här, dels hade den till och med redan tagit ett beslut om den grundläggande åtgärden. Även om man beaktar domstolens tillämpliga rättspraxis kan det alltså inte blir tal om någon passivitet från kommissionens sida. Artikel 10.1 i förordning (EG) nr 659/1999 har inte överträtts.

(82) Beträffande den anmälda delen av stödet (ex N 189/05) har varken Tyskland eller berörda tredje parter hävdat några specifika överträdelser av granskningsfristen enligt artikel 4.5 i förordning (EG) nr 659/1999. Dessutom har Tyskland inte tillämpat det förfarande som föreskrivs i artikel 5.3 i nämnda förordning.

(83) Därför håller inte de argument som Tyskland har fört fram beträffande den konkreta tillämpningen av förordning (EG) nr 659/1999.

(84) Kommissionen påpekar att stöd som olagligt beviljats inom ramen för föreliggande stödordning ska betraktas som oförenligt med den gemensamma marknaden och återkrävas enligt artikel 14.1 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 [nu artikel 88] i EG-fördraget ([18]).

(85) Artikel 14.1 föreskriver: ”Kommissionen ska inte återkräva stödet om detta skulle stå i strid med en allmän princip i gemenskapsrätten.” Kommissionen är skyldig att på eget initiativ ta hänsyn till ovanliga omständigheter som motiverar detta ([19]).

(86) Det ska granskas om i detta fall en allmän princip i gemenskapsrätten, som principerna om förtroendeskydd eller rättssäkerhet, kan tillämpas för att utesluta att stöd som är olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden återkrävs från mottagarna.

(87) Principen om förtroendeskydd är en allmän princip som är förankrad i gemenskapsrätten. Innan sådana motiverade förväntningar uppstår, måste kommissionen ha fastställt rättmätigheten i en viss åtgärd. Därför måste det ha förekommit en handling eller ett förhållningssätt från gemenskapsförvaltningens sida som kan ge upphov till en motiverad förväntan ([20]).

([18]) EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

([19]) Se dom i mål 223/85, Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Machinefabrieken en Scheepswerven NV mot kommissionen, REG 1987, s. 4617.

([20]) Se domstolens domar i målen C-265/85, Van den Bergh en Jurgens mot kommissionen, REG 1987, s. 1155, punkt 44, och C-152–88, Sofrimport mot kommissionen, REG 1990, s. I-2477, punkt 26, förstainstansrättens domar i målen T-290/97, Mehibas Dordtselaan mot kommissionen, REG 2000, s. II-15, punkt 59, och T-223/00, Kyowa Hakko Kogyo mot kommissionen, REG 2003, s. II-2553, punkt 51.

(88) Enligt rättspraxis överträds rättssäkerhetsprincipen när osäkra och oklara förhållanden skapar ett inte entydigt rättsläge som kommissionen skulle ha klarlagt innan den fick utfärda något förordnande om återkrav ([21]).

(89) Tyskland har inte specifikt visat varför återkravet i sig inte skulle vara förenligt med en ordnad förvaltning. Stöd som är olagligt och anses vara oförenligt enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 ska i princip återkrävas.

(90) Undantagna från detta är endast fall där återkravet skulle strida mot allmänna principer i gemenskapsrätten. Detta är inte fallet. Ett eventuellt förtroende från Tysklands sida var varken motiverat eller skyddsvärt. Det var inte motiverat, eftersom stödet inte hade anmälts. Tyskland kunde därför inte hysa förtroende för att stödet skulle bestå. Detta gäller så mycket mera som kommissionen dessutom i skrivelsen av den 13 februari 2002 uppmärksammat Tyskland på en eventuell stödkontroll. En försiktig affärsman kunde och måste enligt domstolens rättspraxis ha frågat Tyskland om stödet hade anmälts och hade då fått veta att det fanns en risk att stödet kunde återkrävas ([22]). Har han medvetet eller av vårdslöshet underlåtit att ställa denna fråga är hans förtroende inte skyddsvärt.

(91) Gentemot Tysklands invändning att man genom muntliga uttalanden från tjänstemän vid kommissionen fått det intrycket att stödet var förenligt med den gemensamma marknaden vill kommissionen påpeka att endast den har befogenhet att under ämbetsmannaansvar ta sådana beslut. För övrigt konstaterar den att det inte finns någon handling från kommissionen som skulle medge några slutsatser beträffande det aktuella stödets förenlighet med den gemensamma marknaden.

(92) Gentemot invändningen att ett större antal företag skulle hotas av insolvens vid ett eventuellt återkrav erinrar kommissionen om att det är nödvändigt att återkräva en del av stödet för att möjliggöra ett återställande av läget före stödet, dvs. en situation utan snedvriden konkurrens. Om detta innebär att enskilda företag inte kan överleva är detta endast en följd av en konkurrens på marknadsmässiga villkor.

(93) Enligt de överväganden som formuleras i detta beslut står det klart att det inte går att avstå från att återkräva stödet i fråga med hänvisning till rättssäkerheten.

(94) Därför måste de beviljade skattenedsättningarna i princip återkrävas i den mån de förklaras oförenliga med den gemensamma marknaden.

(95) Detta beslut rör den skattenedsättning som beviljats och måste liksom återkrävande av motsvarande stöd genomföras utan dröjsmål enligt artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget.

(96) Enligt artikel 14.1 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 ska kommissionen vid negativa beslut i fall av olagligt stöd besluta att den berörda medlemsstaten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från mottagaren. Tyskland ska därför vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva det oförenliga stödet från mottagarna. Tyskland ska anmoda de berörda mottagarna att återbetala stödet inom två månader från tillkännagivandet av detta beslut. Det stöd som ska återkrävas ska innefatta ränta, som ska beräknas enligt kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999.

(97) Dock är allt stöd som beviljats enligt denna stödordning och som vid tidpunkten för beviljandet uppfyller villkoren i förordningar som kommissionen antagit på grundval av rådets förordning (EG) nr 994/98 eller andra antagna stödordningar förenligt med den gemensamma marknaden upp till tillåtna nivåer.

(98) I övrigt har kommissionens erfarenhet visat att mycket ringa stödbelopp under vissa förhållanden inte faller under artikel 87.1 i EG-fördraget.

([21]) Dom av den 1 juli 2004 i mål T-308/00, Salzgitter AG mot kommissionen, ännu inte offentliggjord i samlingen, punkt 180.

([22]) Deufil Gmbh & Co. KG mot kommissionen, REG 1987, s. 901.

(99) Enligt förordning (EG) nr 1860/2004 ([23]) påverkar ett stöd som inte överskrider ett tak på 3 000 euro per stödmottagare under en period på tre år (stöd av mindre betydelse som ges till ett företag) inte handeln mellan medlemsstaterna och snedvrider inte eller hotar att snedvrida konkurrensen och omfattas därför inte av artikel 87.1 i fördraget.

(100) Enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 1860/2004 gäller detta även stöd som beviljats innan den förordningen trädde i kraft, förutsatt att villkoren i artikel 1 och 3 är uppfyllda.

(101) Den 1 januari 2008 ersattes förordning (EG) nr 1860/2004 av förordning (EG) nr 1535/2007 av den 20 december 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget om stöd av mindre betydelse inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter ([24]), varigenom stöd av mindre betydelse till förmån för en mottagare oberoende av stödets form och ändamål höjdes till 7 500 euro under en period av tre beskattningsår, inom gränserna för ett maximibelopp per medlemsstat som motsvarar 0,6 % av det årliga produktionsvärdet.

(102) Artikel 6.1 i samma förordning lyder: ”Denna förordning ska tillämpas på stöd som beviljats företag inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter före den 1 januari 2008, under förutsättning att stöden uppfyller samtliga villkor i artiklarna 1–4, med undantag för den uttryckliga hänvisning till denna förordning som avses i artikel 4.1 första stycket.”

(103) Artikel 6.2 i samma förordning lyder: ”Varje stöd av mindre betydelse som beviljats mellan den 1 januari 2005 och den dag då sex månader förflutit sedan denna förordning trädde i kraft och som uppfyller de villkor i förordning (EG) nr 1860/2004 som var tillämpliga på sektorn för produktion av jordbruksprodukter fram till dagen för ikraftträdandet av denna förordning ska anses inte motsvara samtliga kriterier i artikel 87.1 i fördraget och ska därför undantas från anmälningskravet i artikel 88.3 i fördraget.”

([23]) EUT L 325, 28.10.2004, s. 4.
([24]) EUT L 337, 21.12.2007, s. 35.

(104) Mot denna bakgrund betraktar kommissionen inte en skattenedsättning på upp till 3 000 euro som statligt stöd i den mån bestämmelserna i förordning (EG) nr 1860/2004 var uppfyllda vid tidpunkten för beviljandet, och kommissionen betraktar inte en skattenedsättning på upp till 7 500 euro som statligt stöd i den mån bestämmelserna i förordning (EG) nr 1535/2007 var uppfyllda vid tidpunkten för beviljandet.

VI. **SLUTSATSER**

(105) Det statliga stöd till jord- och skogsbruksföretag för uppvärmning av växthus eller slutna utrymmen för växtodling som Tyskland olagligt har infört enligt *Gesetz zur Änderung des Mineralölsteuergesetzes* och *Gesetz zur Fortentwicklung der ökologischen Steuerreform* i strid med artikel 88.3 i EG-fördraget, eller avser att bevilja enligt *Richtlinien-Umsetzungsgesetz*, är oförenligt med den gemensamma marknaden enligt punkterna 75–77 i detta beslut och ska, om det redan beviljats, återkrävas för motsvarande tidrymd.

(106) I övrigt är det statliga stöd till jord- och skogsbruksföretag för uppvärmning av växthus eller slutna utrymmen för växtodling som Tyskland har beviljat enligt *Gesetz zur Änderung des Mineralölsteuergesetzes* och *Gesetz zur Fortentwicklung der ökologischen Steuerreform*, eller avser att bevilja enligt *Richtlinien-Umsetzungsgesetz*, förenligt med den gemensamma marknaden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den statliga stödordning för uppvärmning av växthus eller slutna utrymmen för växtodling i jord- och skogsbruksföretag som Tyskland har tillämpat eller planerat enligt *Gesetz zur Änderung des Mineralölsteuergesetzes* och *Gesetz zur Fortentwicklung der ökologischen Steuerreform* samt *Richtlinien-Umsetzungsgesetz* är, beträffande den del av skattenedsättningen som överskrider den ursprungliga skattenivån på 40,90 euro/1 000 l för eldningsolja, 1,87 euro/MWh för naturgas och 25,26 euro/1 000 kg för gasol, oförenlig med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Den statliga stödordning för uppvärmning av växthus eller slutna utrymmen för växtodling i jord- och skogsbruksföretag som Tyskland har tillämpat eller planerat enligt *Gesetz zur Änderung des Mineralölsteuergesetzes* och *Gesetz zur Fortentwicklung der ökologischen Steuerreform* samt *Richtlinien-Umsetzungsgesetz*, är i övrigt förenlig med den gemensamma marknaden.

Artikel 3

Tyskland ska upphäva den stödordning som avses i artikel 1.

Artikel 4

1. Tyskland ska vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att från stödmottagarna återkräva det stöd som avses i artikel 1.

2. Det stöd som ska återkrävas ska innefatta ränta som löper från den dag stödet stod till mottagarnas förfogande till den dag det har återbetalats.

Räntan ska beräknas på grundval av kapitel V i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004.

3. Tyskland ska från delgivningen av detta beslut inställa alla utestående betalningar av det stöd som avses i artikel 1.

4. Återkravet ska ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut.

5. Tyskland ska verkställa beslutet inom fyra månader från den dag det har delgivits.

Artikel 5

1. Tyskland ska lämna upplysningar till kommissionen om det aktuella läget till dess att det nationella förfarandet för verkställande av detta beslut är avslutat.

2. Tyskland ska inom två månader från delgivningen av detta beslut lämna följande upplysningar till kommissionen:

a) En lista över de mottagare som har fått stöd på grund av den i artikel 1 nämnda stödordningen och det totala beloppet för det stöd som var och en av dem har fått inom ramen för den stödordningen.

b) Det totala belopp (kapitalbelopp och ränta) som ska återkrävas från var och en av mottagarna.

c) En utförlig beskrivning av vidtagna och planerade åtgärder för att genomföra detta beslut.

d) Skrivelser genom vilka stödmottagarna beordrats återbetala stödet.

3. Tyskland ska på begäran av kommissionen inom två månader från delgivningen av detta beslut lämna en rapport till kommissionen om de åtgärder som har vidtagits eller planeras för att följa beslutet. I rapporten ska också finnas närmare uppgifter (se bilaga II) om de stöd- och räntebelopp som mottagaren redan har betalat tillbaka.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 11 mars 2008.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

BESKATTNING AV ENERGIPRODUKTER

Eldningsolja

År	Normalskattesats	Skattelättnad enligt § 25.3 a, punkt 1.2 och 25.4 *Mineralölsteuergesetz* efter 1 augusti 2006: § 54.2.1 och 54.3 *Energiesteuergesetz*	Skattelättnad enligt § 25.3 a, punkt 1.4 *Mineralölsteuergesetz* efter 1 augusti 2006: § 58.2.1 *Energiesteuergesetz* C 39/05	Nettoskatte-belastning	EU lägsta skattesats
	i EUR/1 000 l				
t.o.m. den 31.3.1999	40,90 (1)				
fr.o.m. den 1.4.1999	61,35 (2)				
2000	61,35 (2)				
2001	61,35 (2)	16,36	40,90	4,09 (3)	18,00 (5)
2002	61,35	16,36	40,90	4,09 (3)	18,00 (5)
2003	61,35	8,18	40,90	12,27 (4)	18,00 (5)
2004	61,35	8,18	40,90	12,27 (4)	21,00 (6)
2005	61,35	8,18	40,90	12,27 (4)	21,00 (6)
2006	61,35	8,18	40,90	12,27 (4)	21,00 (6)

(1) T.o.m. den 31 mars 1999 uppgick normalskattesatsen för eldningsolja (HEL) till 80,00 DM/1 000 liter. För jämförbarhetens skull anges den här i euro (valutakurs: 1 euro = 1,95583 DM).

(2) Fr.o.m. den 1 april 1999 uppgick normalskattesatsen för eldningsolja (HEL) till 120,00 DM/1 000 liter. För jämförbarhetens skull anges den här i euro (valutakurs: 1 euro = 1,95583 DM).

(3) För överskådlighetens skull angavs nettoskattebelastningen utan hänsyn till tröskelbeloppet (självrisken) enligt § 25.4 *Mineralölsteuergesetz* till 409 euro. Den individuella nettoskattebelastningen beror på den förbrukade kvantiteten.

(4) För överskådlighetens skull angavs nettoskattebelastningen utan hänsyn till tröskelbeloppet (självrisken) enligt § 25.4 *Mineralölsteuergesetz* (efter den 1 augusti 2006: § 54.3 *Energiesteuergesetz*) till 205 euro. Den individuella nettoskattebelastningen beror på den förbrukade kvantiteten.

(5) Lägsta skattesatsen enligt artikel 5.3 i rådets direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor.

(6) Lägsta skattesatsen enligt artikel 4.1 och bilaga I tabell C i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet.

Naturgas

År	Normalskattesats	Skattelättnad enligt § 25.3 a, punkt 3.2 och 25.4 *Mineralölsteuergesetz* efter 1 augusti 2006: § 54.2.2 och 54.3 *Energiesteuergesetz*	Skattelättnad enligt § 25.3 a, punkt 3.4 *Mineralölsteuergesetz* efter 1 augusti 2006: § 58.2.2 *Energiesteuergesetz* C 39/05	Nettoskatte-belastning	EU lägsta skattesats
	i EUR/MWh				
t.o.m. den 31.3.1999	1,87 [1]				
fr.o.m. den 1.4.1999	3,476 [2]				
2000	3,476 [2]				
2001	3,476 [2]	1,308	1,84 [3]	0,328 [4]	ej harmoniserad
2002	3,476	1,308	1,84 [3]	0,328 [4]	ej harmoniserad
2003	5,50	1,464	3,00	1,036 [5]	ej harmoniserad
2004	5,50	1,464	3,00	1,036 [5]	0,54 [6] [7]
2005	5,50	1,464	3,00	1,036 [5]	0,54 [6] [7]
2006	5,50	1,464	3,00	1,036 [5]	0,54 [6] [7]

[1] T.o.m. den 31 mars 1999 uppgick normalskattesatsen för naturgas till 3,60 DM/MWh. För jämförbarhetens skull anges den här i euro (valutakurs: 1 euro = 1,95583 DM).
[2] Fr.o.m. den 1 april 1999 t.o.m. den 31 december 2001 uppgick normalskattesatsen för naturgas till 6,80 DM/MWh. För jämförbarhetens skull anges den här i euro (valutakurs: 1 euro = 1,95583 DM).
[3] Lättnadsbelopp enligt § 25.3 a nr 3.4 *Mineralölsteuergesetz* av den 1 augusti 2002 (BGBl. I S. 2778).
[4] För överskådlighetens skull angavs nettoskattebelastningen utan hänsyn till tröskelbeloppet (självrisken) enligt § 25.4 *Mineralölsteuergesetz* till 409 euro. Den individuella nettoskattebelastningen beror på den förbrukade kvantiteten.
[5] För överskådlighetens skull angavs nettoskattebelastningen utan hänsyn till tröskelbeloppet (självrisken) enligt § 25.4 *Mineralölsteuergesetz* till 205 euro. Den individuella nettoskattebelastningen beror på den förbrukade kvantiteten.
[6] Artikel 4.1 och bilaga I tabell C i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet.
[7] Omräknad till måttenheten MWh (tabell C: 0,15/0,30 euro/gigajoule räknat på bruttovärmevärdet).

Gasol

År	Normalskattesats	Skattelättnad enligt § 25.3 a, punkt 4.2 och 25.4.4 *Mineralölsteuergesetz* efter 1 augusti 2006: § 54.2.3 och 54.3 *Energiesteuergesetz*	Skattelättnad enligt § 25.3 a, punkt 4.4 *Mineralölsteuergesetz* efter 1 augusti 2006: § 58.2.3 *Energiesteuergesetz* C 39/05	Nettoskatte-belastning	EU lägsta skattesats
	i EUR/1 000 kg				
t.o.m. den 31.3.1999	25,56 (1)				
fr.o.m. den 1.4.1999	38,34 (2)				
2000	38,34 (2)				
2001	38,34 (2)	10,22	25,56	2,56 (3)	0,00 (5)
2002	38,34	10,22	25,56	2,56 (3)	0,00 (5)
2003	60,60	14,02	38,90	7,68 (4)	0,00 (5)
2004	60,60	14,02	38,90	7,68 (4)	0,00 (6)
2005	60,60	14,02	38,90	7,68 (4)	0,00 (6)
2006	60,60	14,02	38,90	7,68 (4)	0,00 (6)

(1) T.o.m. den 31 mars 1999 uppgick normalskattesatsen för gasol till 50,00 DM/1 000 kg. För jämförbarhetens skull anges den här i euro (valutakurs: 1 euro = 1,95583 DM).

(2) Fr.o.m. den 1 april 1999 t.o.m. den 31 december 2001 uppgick normalskattesatsen för gasol till 75,00 DM/1 000 kg. För jämförbarhetens skull anges den här i euro (valutakurs: 1 euro = 1,95583 DM).

(3) För överskådlighetens skull angavs nettoskattebelastningen utan hänsyn till tröskelbeloppet (självrisken) enligt § 25.4 *Mineralölsteuergesetz* till 409 euro. Den individuella nettoskattebelastningen beror på den förbrukade kvantiteten.

(4) För överskådlighetens skull angavs nettoskattebelastningen utan hänsyn till tröskelbeloppet (självrisken) enligt § 25.4 *Mineralölsteuergesetz* till 205 euro. Den individuella nettoskattebelastningen beror på den förbrukade kvantiteten.

(5) Artikel 6.3 rådets direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor.

(6) Artikel 4.1 och bilaga I tabell C rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet.

BILAGA II

Uppgift om stödbelopp som betalats ut, krävs tillbaka och återtas

Mottagare	Totalbelopp för stöd som betalats ut inom ramen för stödordningen (*)	Totalbelopp som ska krävas tillbaka (*) (kapitalbelopp)	Redan återtaget totalbelopp (*)	
			Kapitalbelopp	Ränta

(*) Landets valuta i miljoner.